

48-as megemlékezés Budapesten

2009. április 09. csütörtök 21:28

2009. március 14-én a Pax Hungarica Mozgalom (PHM), a Független Magyar Gárda (FGM), és a Nemzeti Akarat Platform (NAP) tartott közös megemlékezést az 1848-as forradalom és szabadságharc emlékére. A fegyelmezett és méltóságteljes rendezvényen közel kétszáz hazafi vett részt.

Az első felszólaló Dósa István volt, a FGM főkapitánya, aki elmondta, hogy mára Magyarország már csak a térképeken létezik, nemzeti kül- és belpolitika, nemzeti haderő, működő gazdaság és a világ előtt megjeleníthető önálló akarat nélkül. És ahogyan 1848-ban Petőfi és társai is felismerték, úgy a gárdisták is tudják, már nincs hova hátrálni, már nincs mit veszteni. "Inkább hős egy pillanatra, mint rabszolga egy életen át!" - mondta végezetül Dósa. A következő szónok Szabó Tamás a Nemzeti Akarat Platform tiszteletbeli elnöke volt. Szabó beszédében visszatekintett 1848-ra és a felvetődő kérdésre, hogy akkor most miért nincs forradalom, hiszen az elnyomás hasonló szintű, tombol a nyomor és hazaárulók ülnek a nyakunkon. A válasz erre az, hogy bár a forradalom iránti vágy él, az akarat hiányzik, vagy csak nagyon kevés emberben van. Ma előbb a szellemi forradalomnak kell megtörténnie ahhoz, hogy később, ha egyáltalán még szükség lesz rá, akkor az utcákon is megjelenjen a forradalmi ifjúság. 2009. március 15-én a hatalom már nyugodtan tud ünnepelni, mert az emberek rájöttek arra, hogy a szabadság nem fog magától az ölükbe hullani, ahhoz előbb dolgozni kell, meg kell szervezni magukat. Mint mondta március 15-én minden bizonnyal nagyon sok szép szónoklatot lehet majd hallani, ez azonban a vágy kifejezése, és nem az akaraté. Úgy 1848-ban, mint 1944-ben és 1956-ban sikerült megmutatni a világnak, hogy él még a magyar, büszke a származására és le tudja tépni magáról a bilincseket. Ehhez viszont eszmeiség, szellemiség kellett. A világban kétféle eszmerendszer uralkodik, vagy uralkodott: amelyik magától összeomlott, vagy amelyeket csak külső hatalom tudott letörni. A magától szétrohadó kommunizmus, az utolsó perceit élő demokrácia, míg ezzel szemben a nemzeti forradalom eszméi mindig fennköltek voltak és csak orosz, majd a szovjet hadsereg segítségével tudták legyűrni azokat. 1848-ban szintén a kisebbségeket lázították és hergelték a magyarság ellen, így a közös ellenség helyett inkább egymás torkának ugrottak a kárpát- medencei népek. Ugyanez a helyzet ma is, azok, akik ma a cigányságot uszítják, valójában a sötét középkorban tartják őket, hiszen számos, a cigányokat ért támadásról rendre kiderült, hogy az uzsorások irtják a saját fajtájukat. Mindeközben a magyar a bűnbak, ahogyan 1948-ban is, amikor bekötötték a nemzetiségek szemét, és a magyarokra küldték őket. Győzött is a Birodalom. Nézzük meg a nemzeti forradalmak leverését követő időszakokat is, kiknek a kezébe került a hatalom minden esetben, kik terrorizálták a magyar népet. Azok, akik jól megélik az antiszemitizmus okainak kutatásából, sok kérdésükre választ találnának. Választ arra, hogy mik a gyökerei a magyarországi antiszemitizmusnak és talán már orvosolhatnánk is ezeket az okokat. Mármint, hogy mi, mert ezt senki nem fogja helyettünk megtenni. Mert azok, akik ma azt mondják, hogy szociálisan érzékenyek, azok rablógazdálkodást folytatnak. Akik nemzetinek nevezik magukat pedig valójában liberálisok. Szabó Tamás reményét fejezte ki, hogy a rendezvényen elhangzott beszédek nem csak az üres szólamokként maradnak meg a résztvevőkben, hanem dolgos hétköznapi fogják követni ezeket, egyébként ez a rendezvény sem lenne külön annál a több száznál, melyeket az elmúlt években tartottak az országban. Ezt követően a Pax Hungarica Mozgalom, a Független Magyar Gárda és a Nemzeti Platform koszorúsai elhelyezték koszorúikat a Petőfi szobor talapzatánál, majd verset mondott Zilai Mátyás gárdista. A következő szónok Domokos Endre János, a PHM vezetője volt. Elmondta, hogy csak akkor vihetjük sikerre céljainkat, ha a szellemi forradalom megelőzi az anyagi forradalmat. Sokkal nehezebb az év minden napján megvívni a magunk harcát, mint elmenni pár nagy demonstrációra. Sokkal nehezebb az ha a közösségünk tagjai között próbáljuk felnyitni embertársaink szemét. Beszéde közben ismertette a PHM 12.pontját, majd a rendezvény zárásaként a résztvevők elénekelték a Himnuszt és az Ébredj magyart.